

Slomfihkov Janes. Jih shé prav vsadil ni, ménim. Sadaj pa tudi vezh nozhe drevja saditi.“

To ni prav, de je prezej obupal. Nobeno drevo po pervim mahleji ne pade, in malo ktéra rézh v pervim donefe. Vfako drevésze pa tudi ne dorafe, kakor vfak otrok starosti ne do shiví. K mladim sadunosnizam se kmalo kaj perpikne, de usaknejo. Glejte sa zefo proti farovshu se tudi drevje slo fufhí, sato ker je semlja prevezh pefhena; pa jes fim tudi she mojster Skasa bil, ki fim ga sadil. Per zhém fim grefhil, bodem pri perloshnosti povedal. V réji drevja fim samouk, le is knjig se uzhil, bukvizam pa ni vse verjeti. Škosi lafno fku fhno se zhlovek she le prav sbrihta. Le svefo me poslufhajte, kadar bodem od réje sadniga drevja govoril in uzhil vas; po tém kar vam bodem povedal in kasal, poskufhajte domá ftoriti. Gotovo bofte fzhasama umetni redniki drevja.

Obljubite mi danaf in terdno fi fklenite, sernja ne vezh tratiti, kadar bofte sadje jédli, ampak vsaditi ga, in zhe bo kdó danaf jabelko jédel, naj s pezhkami déla, kakor fim kasal, de drevésza s njih srafejo. *)

„Ja, ja, tako bomo ftorili!“ vfi uzhenzi krizhijo.

Léta pertezhejo in sadje bomo s nafhieh drevésiz tergalí, in ko naf vezh ne bó, bodo nafhi otrozi pod kofhatim drevjem se hladili in s hvaleshnim ferzham s njih dobro sadje tréfli in ga jédli.

Peter Mufsy.

Urno, kaj je noviga?

(Nova zéfta v Maria Zelj.) Romarjem, ki fo zhes fterme gore, ki se imenujejo „Ana-, Johahims-Josefsberg in Knierigel,“ na boshjo pot v Zelj romali, je snano, kako teshavno je zhes te gore hoditi. Pa kmalo bo drugazh. To zélo pot she sdaj predelujejo in v létu 1846 bo konzhana. Liljenfeldski opat, gospod Ambrosh, imajo sa to veliko naredbo nar vezhji safluge.

(Na Dunaju) je bilo 22. Profenza po nozhi ftrafhno gromenje in blifkanje. Ravno tako hudo vreme je bilo tisto nozh v Klofterneuburgu, dve ure od Dunaja, kjer je sfrela v zerkev Št. Martina vdarla in je vezh hifh pogorelo.

(Rufovfki Zefar) je novo vkaso dal, de se imajo vfako léto mefza vélikiga Šerpana v Zarfkovim Šelu konji v diru sa ftafo fku fhati in na

*) Ljubi mladenzhi! kar vam tukaj vafh uzhitel tako ferzhno fvetovajo, tudi zhaftitljivi gospod Pirz v fvojim písmu is Amerike z. k. krajnfki kmetijfki drushbi fvetuje, ker pravi: »De bi se lepa reja sadja poshlahtnila, vfm domorodzam fvétjem, vfako pezhko povshítiga sadja v dobro semljo vtakniti, kamor jo je modri fvarnik svetá namenil, ali pa pezhke odbérati in v kakim drevniku vsaditi. Tudi bi bilo korifino, zhe bi vfi domazhini na desheli, zhaftitljiva duhovfhina in uzhiteli drevnike napravljati opominjali ter ljubo mladoft v fholah v réji sadja poduzhevati pufili, in ljubesin vertnarftva v mladih ferzih obujali. Koliko korifita, prida in veselja bi se tako desheli in njenim prebivavzam pripraviti dalo!« Kakor se pa mora s pefhkam k temu zil in konzru ravnati, bodemo v prihodnizh s Pirzovmi befedami povedali. —

ogled poftaviti: Zefar sam bo nar boljfhí in nar bolj plemenite konje per tej perloshnosti jesdaril in pred fvoj vos vprezhi pufil, ter tako njih plemenitnoft poskufil. Nar bolji med njimi bodo premje dobili.

(Shelesne zéfte v féverni Ameriki) fprovo maflo ali puter delajo! Inshenirji Šhent-Jurfhke dershave fo to snafhli. Pinja imá podobo veliziga pífkra in vezh ko 120 bokalov mléka dershi. S pomozhjo posebne naredbe derzhanje vosá v pinje vezh fhib tako premika, de mleko mefha in v fprovo maflo predéla. Kaj se ljudje vunder vse smiflijo!!

(Na Krajnfkim in Korófhkim) se je ljudftvo od léta 1825 do leta 1840, torej v 15 létah sa dva in pet defet taushent, devet fto in devet defet dufh pomnozhilo. — V letu 1825 fte iméle obedve deshele 70,3049 dufh, v lelu 1840 pa 75,6039.

(Is Planine 24. Profenza.) Šnozhi okoli 8 ure fo v ofhterijo k zhernimu orlu trije moshje perfhli, nekoliko, pa ne popolnoma po turfhko oblezheni, — in ker fo naf krajnfko govoriti flifhali, fo se snami v pogovore spu ftili, in nam povedali, de fo Zhernogorzi (Montenegriner). Mi fmo miflili, de fo kupzi. Eden smed njih je nam savolj lepe in velike poftave, in v savolj drasiga oblazhila, posebno dopadel, in se je prav prijasno snami menil. Poprafhevali fmo ga od zhernogorfke kupzhije, od zhernogorfkih navad, isdelkov, seljfkkih perdelkov i. t. d. in mu tudi nafhe kmetijfke novize v roke podali. Na vse prafhanja je nam prijasnim v zhernogorfkim — krajnzam lahko saftopnim jesiku — odgovoril, in naf med drugim tudi prafhal, zhe gofpoda Kopitarja na Dunaji posnamo. V nar vezhjim pogovori pa svemo od z. k. poftte, kdo je ta lep in prijasen mosh, ki je nam zhaft fkasal, fe s nami meniti. In kdo je bil? — Bili fo miloftljivi in vse zhafti vredni gospod Vladnika, to je fta-rovirfki fhkof, kteri imajo tudi deshelfko oblaft v zherni gori. Šram je naf bilo, de nifmo njih vifokimu ftanu dolshne zhafti fkasali; tode prijasne befede, f kterimi fo se posflovili, rekozh: „s Bogam Krajnzi!“ fo naf potolashile, pa tudi marfikterimu, kteri je morde nafh krajnfki jesik obrekoval, pokasali, de naf zelo Zhernogorzi, akoravno is teh daljnih krajev pridejo, lahko saftopijo. —

M. K.

Shitni kup.	U Ljubljani		U Krajnju	
	25. Profénza.		22. Profénza.	
	fl.	kr.	fl.	kr.
1 mernik Pfhénize domazhe	1	15	1	28
1 „ „ banafhke	1	27	1	27
1 „ Turfhize . . .	1	3	1	5
1 „ Sorfhize . . .	—	—	1	10
1 „ Ershi . . .	1	4	1	6
1 „ Jezhmena . . .	—	54	1	—
1 „ Profa . . .	1	3	1	3
1 „ Ajde . . .	1	—	1	12
1 „ Ovfa . . .	—	36	—	39

Zena preshizhev v Krajnju 22. Profénza:
 Preshizhi domazhi po 5 ½ krajzarjev funt.
 „ hrovafhki po 6 krajzarjev funt.
 Špèh po 13 goldinarjev in 20 krajzarjev zent.